

delde leden, met een inkomen van ten hoogste 8000 frcs. voor ongehuwden, 10000 frcs. voor kinderlooze gehuwden en 12000 frcs. voor gezinnen met kinderen.

Ook eischen zij thans vrije artsenkeus. De mutualités weigeren dit alles voorlooppig (*Münch. med. Wochenschr.*).

DE REDDINGSARTSEN TE BERLIJN. — De artsen der reddingswachten te Berlijn hebben zich tot het gemeentebestuur en den gemeenteraad gewend met het verzoek, de nieuwe verlaging hunner belooning tot 60 pCt. van het oorspronkelijke — thans reeds verlaagde bedrag —, die door het Hauptgesundheitsamt was voorgesteld, niet in te voeren.

Nu krijgen deze mannen nog 0.61 goudmark per uur. Wordt het voorstel aangenomen, dan blijft slechts 0.52 goudmark per uur over. Daarbij moet in aanmerking worden genomen, dat de tegenwoordige reddingsartsen voor een groot deel personen zijn, die men wegens hun kommerlijke omstandigheden in dienst heeft gehouden, toen een aantal reddingswachten wegens geldgebrek moesten worden opgeheven (*Deutsche med. Wochenschr.*).

TANDHEELKUNDIGE HULP VOOR DE ENGELSCHEN ZIEKENFONDSEN. — Van wetswege kan aan de verzekerden bij de Engelsche staats-ziekteverzekering tandheelkundige hulp worden verstrekt, maar de verzekering is daartoe niet verplicht. Deze hulp behoort tot de zoogenaamde „additional benefits”.

De British Dental Association wist reeds in 1913 onder haar leden instemming te verwerven voor een stelsel van voorziening in tandheelkundige hulp voor de ziekenfondsklassen. Groepen van tandartsen zouden voor een bepaald tarief de verzekerden in een bepaald gebied. In verschillende plaatsen begon dit stelsel, bekostigd door „approved societies” (de lichamen, die vroeger de ziekenfondsen beheerden), in werking te komen, maar de oorlog maakte daaraan een einde, omdat de meeste tandartsen naar den strijd moesten. Doch de ondervinding in den oorlog deed ook in breede kringen de beteekenis van goede tandverzorging beseffen, waarvan een herziening van de Dentists Act in 1921 het eerst gevolg was. En verschillende „approved societies” stelden gelden beschikbaar voor tandheelkundige hulp voor de verzekerden. Eén dier vereenigingen heeft daarvoor 1500 P.St. per week uitgetrokken! Vijfhonderd vereenigingen, met 7 miljoen leden zijn reeds daartoe overgegaan. Die leden, die reeds vóór 1900 verzekerd waren kunnen van de gelegenheid gebruik maken; men hoopt de hulp gaandeweg echter te kunnen uitbreiden. De British Dental Association heeft, tot organisatie van de hulp, het land in 15 deelen verdeeld, en, omdat ook niet-leden dier vereeniging aan het werk deelnemen, heeft de tandheelkundige dienst zich vereenigd tot een vereeniging met beperkte aansprakelijkheid (limited liability Company) die reeds ruim 5000 tandartsen tot leden telt. Een commissie van tandartsen en vertegenwoordigers der approved societies is ingesteld om de onderlinge verhouding, de honoraria, enz. te regelen (*Lancet*, 1 Maart).

KOSTELOOZE BEHANDELING VAN VENERISCHE EN ANDERE ZIEKEN. — In het Lagerhuis is aan den minister van gezondheid gevraagd, of het verstrekken van kosteloze behandeling voor geslachtsziekten invloed heeft gehad op de veelvuldigheid dier ziekten, en zoo ja, of hij dan van plan was dit stelsel ook op andere ziekten toe te passen. De minister antwoordde, dat inderdaad de geslachtsziekten minder veelvuldig voorkomen en dat daartoe de kosteloze behandeling ongetwijfeld heeft bijgedragen. Maar deze ziekten onderscheiden zich van andere besmettelijke ziekten door sommige eigenaardigheden, waardoor juist voor geslachtsziekten de kosteloze behandeling wenschelijk is in 'slands belang (*Lancet* 1 Maart).

PINKHOF,